

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
זוהר תהלים
עם מפרשים

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 67

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

ספר

זוהר הקדוש
זוהר תהלים

חלק שישי

מספר זוהר תורה

עם פירוש זיו הזוהר

שקיבץ וחיבר הגה"צ יודא יודל רוזנבערג זצ"ל

ונוספו עליו שלשה פירושים:

- א. אור הזוהר - ביאורים.
- ב. נתיבי הזוהר - מראי מקומות.
- ג. מטעמי הזוהר - הוספות וביאורים מהזוהר הקדוש ומפרשיו.

יצא לאור ע"י מכון "מפעל הזוהר העולמי"

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומני

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הנאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב כי תשאל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

בעזרת השם יתברך שמו
בזכות התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

תיקוני זוהר תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּגְוִי" (תהלים פרק א פסוק א),
**אֲשֶׁרִי וּתְהַלְתּוּ שֶׁל הָאִישׁ – אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, בְּדַרְךְ
חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב.**

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ", וְאִיהוּ אַהֲיִיָּה אֲשֶׁר אַהֲיִיָּה, רִישָׁא לְכָל (דף כז ע"ב) רִישִׁין, וְעֵלְהָ
אֲתָמַר (שיר ז, ו) "רִאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֶל" וְדָא תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, וְנִדְלַת רִאשֶׁךְ
כְּאַרְגָּמָן" דָּא תְּפִלִּין דִּיד, וּבִיָּה מְשַׁבְּחִין לְבַת בְּהַאי אֲשֶׁרִי, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בְּרִאשִׁית
ל, יג) "בְּאֲשֶׁרִי כִּי אֲשֶׁרֹנִי בְּנוֹת". מָאן זְכִי לְאַעְלָא תַמָּן, "אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת
רְשָׁעִים" (תהלים א), דָּאִיָּה עֵצָה בִישָׁא מְסֻטְרָא דְעֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, "וּבְדַרְךְ חֲטָאִים
לֹא עָמַד", מָאן דְּרַךְ חֲטָאִים הֵיִיא דֵאֲתָמַר בֵּיה (מְשָׁלִי ל, כ) "כֵּן דְּרַךְ אִשָּׁה מְנַאֲפַת,
אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וּגְוִיָּמַר", "וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב", מָאן מוֹשֵׁב לְצִים, דָּא לִילִיָּת
אִימָן דְּעַרְב רַב, דָּאִיָּה מְטַמְאָה כְּנִדְהָ כְּמוֹשֵׁבָה, וְכֵן עַרְב רַב מְטַמְאִין בְּמוֹשֵׁבָם
לְצַדִּיקִיא דִּיתְבִּין בִּינִיָּיהוּ כְּנִדְהָ. וּמָאן דֵּאֲתַדְבַּק בְּהַאי אֲשֶׁרִי, דָּאִיָּהוּ כְּתָרָא וְרִישָׁא
דְּאוּרִיָּתָא, אֲתָמַר בֵּיה (תהלים א, ג) "וְהִיָּה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם", וְדָא עֵץ חַיִּים,
דֵּאֲתָמַר בֵּיה "וְעֵלְהוּ לֹא יְבוּל".

"אֲשֶׁרִי הָאִישׁ", הוּא אַהֲיִיָּה אֲשֶׁר אַהֲיִיָּה, רִאשׁ לְכָל הָרִאשִׁים [א], וְעֵלְיָה נְאָמַר (שיר
ז) "רִאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֶל", וְזֵה תְּפִלִּין שֶׁל רִאשׁ, "וְנִדְלַת רִאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן", זו

הִרִאשִׁים שֶׁהוּא הַכְּתָר. וְכַדֵּאִיתָא בְּמֵאמַר פַּתַּח
אֵלֵיהוּ. בְּתָר עַל יוֹן אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְהֵיִינוּ מְגִיד
מְרִאשִׁית אַחְרִית וּמֵאַחְרִית לְרִאשִׁית. וְעַל סְפִירַת
הַכְּתָר רֹמְזוּ הַשֵּׁם אַהֲיִיָּה אֲשֶׁר אַהֲיִיָּה. וְכֵן תְּפִלִּין
שֶׁל רִאשׁ רֹמֵז עַל הַכְּתָר. וְתְּפִלִּין שֶׁל יָד עַל מַלְכוּת.
לְהוֹרוֹת שְׁתַּפְּלָה שֶׁל יָד מִקְבַּלַת שַׁפְע מִן תְּפִלִּין שֶׁל
רִאשׁ. וְזוֹה שְׁאוּמֵר וּבִיָּה מְשַׁבְּחִין לְבַת בְּהַאי אֲשֶׁרִי.
פִּי שְׁזוֹהוּ שְׁבַחָה וַיְחוּסָה שֶׁל הַמַּלְכוּת שֶׁמְגַעַת
בְּזַמְרִוֹת שֶׁלָּה עַד אֲשֶׁרִי. אוֹתִיוֹת רִאשִׁי שֶׁהוּא
הַכְּתָר. וְזוֹת נְרַמֵּז בְּתִיבַת בְּרִאשִׁית. צִירֹף אֲשֶׁרִי

[א] מֵאמַר זֶה עֵמוּק מֵאֵד. וְכִדִּי לְהַבִּין מֵעַט י"ל
דֵּהנָה יָדוּעַ שֶׁסְּפִירַת תְּהִלִּים שֶׁהוּא כְּמִדַּת הַמַּלְכוּת.
שְׁעֵלִיָּה נֵאמַר לְמַעַן יִזְמַרְךְ כְּבוֹד וְלֹא יָדוּם. נֵאמַר
בְּעֵשְׂרָה לְשׁוֹנוֹת שֶׁל זֹמֵר. וְלִקְמָן קְפִיטַל ל"ב מְבִיא
זוֹהַר אֵלוּ עֵשְׂרָה לְשׁוֹנוֹת. כְּנִצּוּחַ בְּנִיגוֹן בְּמִשְׁכִּיל
בְּמִכְתָּם בְּזַמְרוֹר בְּשִׁיר בְּאֲשֶׁרִי בְּתַפְלָה בְּהוֹדָא
בְּהַלְלוּיָהּ. וּבִפְרָשׁי כָּאֵן מוּבָא עַפ"י הַמְדַרְשׁ נוֹסַח
אַחַר שֶׁל עֵשְׂרָה לְשׁוֹנוֹת. וּמוּבָן שֶׁהַמְסַפֵּד עֵשְׂרָה
מְכוּוֹן כְּנִגְדַּת הַעֵשֶׂר סְפִירוֹת. לְהוֹרוֹת שְׁתַּשְׁבַּחוֹת כְּנִסַּת
יִשְׂרָאֵל מְגִיעוֹת עַד רִאשׁ הַסְפִירוֹת רִאשׁ לְכָל

תפילין של יד, ובו משבחים לכת בזה האשרי [ועל כן בראשי"ת שם אשרי שם בת] זה הוא שכתוב (בראשית ל) "באשרי כי אשרוני בנות" [הם הצדיקים שמעלים את השכינה הקדושה]. מי זוכה ליכנס שמהנה, "אשר לא הלך בעצת רשעים", שהיא עצה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. [מי הרשעים, זה סמא"ל ונחש]. "ובדרך חטאים לא עמד", איזה דרך חטאים, זו שנאמר בה (משלי ל) "כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחנתה פיה וגו'". "ובמושב לצים לא ישב", איזה מושב לצים, זו [ליליית] אמן של ערב רב, שהיא מטמאה כנדה במושבה. [וכן ערב רב] מטמאים א כ במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם, כנדה (ב) ומי שמתדבק באותו אשרי, שהוא הכתר והראש של התורה, נאמר בו "והיה כעץ שתול על פלגי מים", וזה עץ החיים שנאמר בו "ועלהו לא יבול" (א).

❖ זיו הזוהר ❖

ב"ת. אשרי אותיות ראשי והוא הכתר. בת היא המלכות. וכן נרמז ענין זה בהפסוק באשרי כי אשרוני בנות.

❖ אור הזוהר ❖

(א) מטמאים במושבם, ביאור שמתמאים במושב, שאם הצדיק יושב עמהם מטמאים אותם כנדה שמתמאה במושב. לכן אין להצדיק לשבת איתם ביחד, כי נדבק מטומאתם. עוד אפשר לומר, שהצדיק האמיתי שיושב עם הערב רב נראה בעיניהם כנדה שהיתה מופרשת, כך הצדיק מופרש מהם, כי כל מחשבותיהם של הערב רב הם רק על כסף וזהב וכבוד, כמבואר בהקדמה לעץ חיים (ראה מטעמי הזוהר הוספות למטה).

(ב) זאת אומרת שכדי לזכות להקמת שכינתא מעפרא חייבים להתרחק מהערב רב, וכדי להינצל

❖ מטעמי הזוהר - הוספות ❖

הוספה לאור הזוהר אות א': עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לתודך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל ראשי ושיבות, ודיני סנהדראות, להיות שם וריחם נודף בכל הארץ

❖ מטעמי הזוהר ❖

(א) המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות: פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) "הן יבשו ויפלטו כל הנחרים בך וגו'", זמין קודשא בריך הוא למעבד לישראל כל אינון טבאן

❖ נתיבי הזוהר ❖

א. היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, ליקטנו מראה

מקומות נרחב ובהיקף נפלא:

ראה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. - זוהר שמות מה, עב.

זוהר פרשת בלק דף רב עמוד א'

”כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּגּוֹ”, **”וְהָיָה כַּעַץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם וּגּוֹ”**
(תהלים פרק א' פסוק ב'), **כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּתְשׁוּקָתוֹ לְלִמּוּד וּלְקַיִים,**
בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה מַחְשְׁבָתוֹ יוֹמֵם וּלְיַלְהָ.

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס... זָכָא חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא תְּדִיר וּמֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּהָ,
מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) ”כִּי אִם בְּתוֹרַת יי חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וּלְיַלְהָ”,
”וְהָיָה כַּעַץ”, **אָמַאי דַּא סְמִיךְ לְדַא. אֲלֵא מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא יוֹמֵם וּלְיַלְהָ, לֵא**
לִיהוּי כְּאַעָא יְבִישָׂא, אֲלֵא כַּעַץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילָן אֵית בֵּיה שְׂרָשִׁין, וְאֵית
בֵּיה קְלִיפִין, וְאֵית בֵּיה מוּחָא, וְאֵית בֵּיה עֲנַפִּין, וְאֵית בֵּיה טְרַפִּין, וְאֵית בֵּיה פְּרָחִין,

❦ **מַטְעֵמֵי הַזוהר - הוֹסְפוֹת** ❦

ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. כפנתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שְׁחַמְשָׁה מוֹנִים זֶשׁ בְּעָרְב רַב, וּמֵן הַג' מִיָּנִים, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא כַּת גְּבוּרִים, דְּעִלְיָהוּ אַתְמַר הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, וְאֵינוֹן מִסְטֵרָא דְאֵלִין דְּאַתְמַר בְּהוֹן (בראשית יא) הָבָה וּבְנֵה לָנוּ עִיר וּמְגֻדֵל וּגו' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם בְּבִנְיָן בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוֹן סִפְר תּוֹרָה וְעֵטְרָה עַל רִישֶׁיהָ, וְלֵא לְשָׁמָּה, אֲלֵא לְמַעַבְד לֹון וְכו'. וְהִנֵּה עַל הַכַּת הַזֹּאת אֲמָרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הַעוֹסֵק בְּתוֹרָה שְׂלֵא לְשָׁמָּה נַח לוֹ שְׁנֵהֲפִכָה שְׁלִיתוֹ עַל פְּנֵיו וְלֵא יֵצֵא לְאוּרֵי הָעוֹלָם.

רְאִיָּה שְׁאִין עוֹסְקִין לְשָׁמָּה: וְאִמְנָם הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מְרִאִים תִּימָה וְעֵנְיָה בְּאִמְרָם כִּי כָּל עֹסְקֵם בְּתוֹרָה הוּא לְשָׁמָּה. וְהִנֵּה הַחֲכָם הַגָּדוֹל הַתְּנַא רַבִּי מֵאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַעִיד עֲלֵיהֶם שְׂלֵא כְּדֵּ הוּא בְּאִמְרוֹ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת כָּל הַעוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשָׁמָּה זֹוכֵה לְדַבְרִים הַרְבֵּה וְכו' וּמְגִלִים לוֹ רַזִּי תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֵהר שְׁאִינוֹ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וְכַמְעִין הַמִּתְגַּבֵּר מֵאֵלָיו בְּתֵי הַצְּטָרְכוֹ לְטָרַח וְלַעֲיֵן בְּהָ וְלַהוֹצִיא טַפִּין טַפִּין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסְּלַע, הִנֵּה זֶה יוֹרָה שְׁאִינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשָׁמָּה כְּהַלְכָתָהּ, וּמִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָזְלוּ עֵינָיו דְּמַעוֹת בְּרִאוֹתוֹ הַמְשַׁנָּה הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֲסוֹרוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ (הַקְּדַמַּת רַבִּי חַיִּים ווִיטָאֵל עַל שַׁעַר הַהַקְּדַמוֹת - וְעִיִּין אוּר הַזוהר פֶּרֶק כ"ח).

❦ **מַטְעֵמֵי הַזוהר** ❦

בוזרה הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול] (זוהר הקדוש פרשת כי תשא דף קפ"ח ע"ב).
הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול: ואינון ערב רב רשיעיא [ואותם הרשעים שמהערב רב] דיתקיים בהו בההוא זמנא [יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב: [דניאל יב) "יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יִבְנִינוּ כָּל רְשָׁעִים וְהַמְשַׁפְּלִים יִבְנִינוּ"] [שאו יהיה בירור גמור בישראל], "יִתְלַבְּנוּ", אינון מארי משנה [אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה]. "וְיִצְרְפוּ", אינון

וחמאן כתיבין באורייתא דאבטח לון קודשא בריך הוא עלייהו ומתנחמין בגלותהון... [וישראל החזיקו מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח השי"ת...]. ועל דא, "הוֹ יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ". מאי כל הנחרים בך. דאתקפו נחיריהון ברוגז אעלך בגלותא דא. בההוא זמנא, יבושו ויכלמו מכל טבין דיחמון להון לישראל [ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל - והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק

❦ **נְתִיבֵי הַזוהר** ❦

ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. - זוהר במדבר קכב, עב. ככד, עא. קנב,

סז, עא. קיד, עא. כק, עא. ככד, עא. קצ, עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. - זוהר

ואית ביה איבא. שבעת זינין אלין, סלקין לשבעה, עשר לשבעין, אוף מלין דאורייתא אית בהו פשטא דקרא, דרשא, רמז, דקא רמיז חכמתא, גימטריאות, רזין טמירין, רזין סתימין אלין על אלין, פסול וכשר, טמא וטהור, איסור והיתר, מכאן ולהלאה, מתפשטאן ענפין לכל סטר. "והיה כעץ" ודאי, ואי לאו, לאו איהו חכם בחכמתא. תא חזי, כמה חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קמי קודשא בריך הוא, דאפילו בזמנא דינא תליא בעלמא, ואתייהיב רשו למחבלא לחבלא, קודשא בריך הוא פקיד ליה עלווייהו, על אינון דקא משתדלי באורייתא, דלא ישלוט עליהו לחבלא. והכי אמר ליה קודשא בריך הוא, "כי תצור אל עיר", בגין חוביהון סגיאין דחטאן לקמאי, ואתחייבו בדינא, "לא תשחית את עצה", [מאן עצה] דא תלמיד חכם דאיהו במתא, דאיהו אילנא דחיי, אילנא דיהיב איבין... והא אוקמוה חברייא.

❦ מטעמי הזוהר ❦

[שכמו שלא כולם זכו להיכנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזריזים והמשכילים זכו להינצל על ידי הזוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') "הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבאות" דבהון [באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש] יתקיים (שמות א') "כל הבהן הילוד היארה תשליכהו" [להיות בבחינת בנים, ומהראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו], ודא אורה דספרא דא, וכלא על סיבה דילך [זוהר האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש]. [זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - ריעיא מהימנא, דף קכ"ג ע"ב, ועיין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד].

❦ נתיבי הזוהר ❦

תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. - פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב סי' א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפרגא. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. - ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. - חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב,

זרעא קדישא דשאר עמא [זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה], הדא הוא דכתיב (זכריה יג) "וצרפתים כצורף את הכסף [דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה] והרשיעו רשעים", אינון ערב רב [ואילו הערב רב יצאו מכלל ישראל]. "והמשפלים יבינו" (דניאל יב), אינון מארי קבלה [והמשכילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה], דאתמר בהון (דניאל יב) "והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע", אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא דאקרי ספר זוהר [אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר] דאיהו כתיבת נח [שהוא כתיבת נח שמציל מהמבול] דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה

עב. רל, עא. רלא, עב. רלו, עא. רמו, עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא. עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ. עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צו עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמו, עב. - זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גוויני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצאח. - תיקוני זוהר חדש: דף כז ע"א. עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ח. שער לח פ"ו מ"ח. שער מט פ"ג. - שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. - שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי

אמר רבי פנחס אשרי חלקו, מי שעמלו בתורה תמיד, ומי שמתייגע בה. מה כתוב בו, "כי אם בתורת ה' חפצו"^(י), "ובתורתו יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה", "וְהָיָה כְּעֵץ יֵשׁוּב עַל פְּלִגֵי מַיִם", למה נסמך זה לזה. אלא מי שמתייגע בתורה יומם ולילה לא יהיה כעץ יבש^א אלא כעץ שתול על פלגי מים. מה עץ יש בו שרשים, ויש בו קליפות, ויש בו מוח, ויש בו ענפים, ויש בו עלים, ויש בו פרחים, ויש בו פירות, שבעה מינים אלה עולים לשבעה [פעמים] עשר לשבעים^ב [מ]. אף דברי התורה^ג יש בהם פשט המקרא, דרוש, רמז מה שמרמז על חכמה, גימטריאות, סודות נעלמים, סודות נסתרים אלה על אלה, פסול וכשר טמא וטהור אסור ומותר^ד, מכאן ולהלאה מתפשטים ענפים לכל צד. "והיה כעץ" ודאי. ואם לא, אין הוא חכם

✧ זיו זוהר ✧

[ג] כוונתו שאין משמעות הכתוב להודיע שכר של זה האיש. אלא להזהיר ללומדי התורה שיהיו בקיאים בכל שבעת מיני הלימודים כמבואר הלאה. [ד] ר"ל שכל מין נכלל בו עשרה כוחות של העשר ספירות ולכן עולים לשבעים.

[ה] ו' הלימודים. א' פשט. ב' דרוש. ג' רמזי חכמה. ד' גימטריאות. ה' סודות נעלמים דהיינו מעשה בראשית. ו' סודות נסתרים יותר דהיינו מעשה מרכבה. ז' הלכות של פסול וכשר טמא וטהור אסור ומותר.

✧ אור זוהר ✧

(ד) "כי אם בתורת ה' חפצו", גם אם נתנה רשות למשחית להשחית, הלומד זוהר הקדוש זוכה להינצל, כמו שכתוב (זהר חלק ג' דף ק"ג: ברעיא מהימנא), שתורת הסוד הוא כתיבת נח שניצל על ידה, בגלל שהוא כעץ חיים שנותן פירות.

"כי אם בתורת ה' חפצו": תורת הסוד נקרא תורת ה', שאם לומד תורת הנסתר אז כל תורתו הוא תורת ה' הנקרא עץ חיים, "אשר פריו יתן בעתו", שיוכל ליתן פירות. ... עץ החיים - זה אילן הנותן פירות, ואם התלמיד חכם אינו לומד סתרי תורה אז הוא כעץ יבש שאינו יכול לתת פירות, ואם עצמו לא תיקן, איך יכול לתקן אחרים, וכמובא מהרה"ק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: "מלמד שאינו לומד זוהר הקדוש, לא יתנו אליו תלמידים, דאינו יכול לתקן הנשמה מפני שהוא כעץ יבש".

קבלה מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו: צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זהר, שהוא בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים, שְׂכֹל לְהַמְשִׁיךְ הַחַיִּים, שְׂכֹל לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמָה לְתַלְמִידִים. כִּי מֵה שְׁהָרַב נֹתֵן שְׂכָל יִשָּׁר לְהַתִּינוּק, בְּזָה מִיָּחַ בּוֹ נְשָׁמָה אֲמַתִּית", עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. (נֶאֱמַר שְׁמַעְתִּי שֶׁהָ מְקַבֵּל עוֹד מִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ). כִּי הַזֶּהר מְלָהִיב וּמְאִיר אֶת הַנְּשָׁמָה שֶׁל כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּאִפְן שְׂיֻכַּל לְהַשְׁפִּיעַ הָאָרָה שֶׁל נְשָׁמָה קְדוּשָׁה גַם בְּזוּלָתוֹ.

עוד אפשר לומר, שהוא נותן פירות, וצריך להינצל ולהישאר בחיים בשביל הפירות דהיינו התלמידים שאפילו שנגמרו שנותיו נשאר בחיים בשביל התלמידים שצריך לתקן אנשים אחרים ונשאר בחיים בשביל הפירות - התלמידים, כמבואר בחתם סופר.

כי אם בתורת ה' חפצו: כעץ וודאי ואם לא אין הוא חכם בחכמה, וכמו שהעץ אם השורש חלש נופל כל העץ, כן הוא התלמיד חכם אם חסר בו תורת הסוד אז הוא כעץ אשר שורשיו נרקבים.

(ה) כנגד שבעים פנים לתורה.

(ו) לא נקרא חכם כראוי שללא לימוד סודות התורה לא נקרא בן.

✧ נתיבי זוהר ✧

ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עח, פ, צו, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב, - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות

מעין הששי הקדמה, נה א' ב', ה' - מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ'

בחכמה⁽¹⁾. בא וראה כמה חביבים אותן העמלים בתורה לפני הקב"ה, שאפילו בזמן שהדין תולה בעולם וניתנה רשות למשחית להשחית, הקב"ה פוקד להמשחית על אותן העמלים בתורה שלא שלוט עליהם להשחית, כמו שכתוב (דברים כ, יט) "כִּי תִצּוֹר אֶל עֵיר יְמִים רַבִּים וּגּוֹ", בשביל עוונותיהם הרבים שחוטאים לפניו⁽²⁾. "לא תשחית את עצה", איזה עצה, זה תלמיד חכם, שהוא עץ החיים, עץ שנותן פירות, וזה ביאור החברים.

✧ אור הזוהר ✧

(ז) זאת אומרת שהצרות מגיעות מחמת העוונות. בפרשת לך על הפסוק (פרק יג פסוק כ'): "הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ", (ח) ויש עוד לפרש, "עץ" זה הצדיק, כמו שכתב רש"י וז"ל: אם יש בהם אדם כשר שיגין עליהם בזכותו.

✧ נתיבי הזוהר ✧

על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פ' תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ת, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפת. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הר"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הר"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז.

י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כתי" ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב. - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות כ', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמיניסר, תיקונא תמיניא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. - ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א

זוהר חדש דף קג

כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ (תהלים פרק א' פסוק ב')

"כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ". וְאוֹקְמוּהָ רַבְּנֵי דְלִית לְאַתְעֶסְקָא בְּרַ נֶשׁ בְּאוֹרֵיתָא אֲלֵא בְּמַה שְׁלִבּוֹ חֲפִיץ. אֵית שְׁלִבּוֹ חֲפִיץ בְּסִתְרֵי אוֹרֵיתָא, בְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית וּבְמַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה. וְאֵית דְּלֵא בְּעֵי אֲלֵא בְּפִשְׁטֵי אוֹרֵיתָא, דְּפִשְׁטִין אֲנוּן מִסְטָרָא דְּעֵבֶד וְרִזִּין מִסְטָרָא דְּמִלְכָא... זְכָאָה אִיהוּ עֵץ דְּאִיהוּ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מִים דְּאוֹרֵיתָא. וְיִתִּיר מֵאֵן דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דְּאִילָנָא דְּחֵי, דְּאִתְמַר בֵּיה "אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵת 'ו'", וְדָא שְׂכִינְתָא וְלֵא אֲפִיק מַעַת דִּילָהּ... 'וְעֵלָהּ לֹא יָבֹל', כְּגוֹן "שְׁמִלְתָךְ לֹא בָלְתָה מֵעַלְיָךְ". "וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ" (תהלים א'), אֲלִין פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, דְּאִתְמַר עֲלֵיהּ (בראשית לט, ג) "וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ".

הסודות הם מצד של מלך

"כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ", הרי ביארו החכמים שאין לאדם לעסוק בתורה אלא במה שלבו חפץ^[1], יש מי שלבו חפץ בסתרי תורה במעשה בראשית ובמעשה מרכבה, ויש מי שאינו רוצה אלא בפשטות התורה. הפשטים הם מצד של עבד^[2], והסודות הם מצד של מלך... זכאי הוא העץ שהוא שתול על פלגי מים של התורה. ועוד יותר מי שהוא מצד של עץ החיים, שנאמר בו "אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ", זו השכינה. ואינו יוצא מן העת שלה... "וְעֵלָהּ לֹא יָבֹל". כמו (דברים ח, ד) "שְׁמִלְתָךְ לֹא בָלְתָה מֵעַלְיָךְ"^[3], "וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ", אלו מצוות עשה, שנאמר עליהם (בראשית לט, ג) "וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ".

זיו הזוהר

- [1] זה סימן שנשמתו צריכה להתתקן בלימוד הזה על הפירות, גם כן יהיה לה עליה אל הקדושה כששתוקק אליו.
- [2] עבד זה המלאך הגדול מט"ט שר הפנים.
- [3] פירוש, שגם החיצוניות שלו שהיא כמו שמלה ומלבוש להחכמה כעין העלים שמכסים לכוון.

נתיבי הזוהר

- משיכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. - קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258.
- חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות

תיקוני זוהר תיקון ו' דף נא ע"א

ד

"וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ" (תהלים פרק א פסוק א), וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל נַחְלֵי מַיִם, הַנּוֹתֵן פְּרוֹתָיו בְּעֵתוֹ וְעַלְיוֹ אֵינָם מִתַּיִבְשִׁים – בֶּן הָאִישׁ הַזֶּה, כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

"וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ", דָּא עֵתוֹ דְּצַדִּיק דְּאִיהִי לֵיל שַׁבָּת, דְּצַדִּיק מְנִיחַ פְּרָחִין נִשְׁמָתִין חֲדָתִין בְּיִשְׂרָאֵל עֲרַב שַׁבָּת דְּאֶתְקְרִיאוּ פְּנִים חֲדָשׁוֹת.

זו עתו של צדי"ק. שהיא ליל שבת. שמדת הצדי"ק ממנו פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראות [בשביל זה] פנים חדשות^א.

תיקוני זוהר תמונא ושתין דף קט ע"ב

ה

"לֹא בֶן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ" (תהלים פרק א' פסוק ד'), לֹא בֶן הַרְשָׁעִים, יִהְיוּ הֵם כְּמוֹ קֶשׁ שְׁכָל רוּחַ הַזֹּדֶפּוֹ.

וְאִיתְּ אֵילָנָא לְתַתָּא דְּעִבּוּדָּה זְרָה, דְּלִית לִיהּ מוּחָא אֶלָּא קְלִיפָּה מְלַגָּאוּ וּמְלַבָּר, וְעַלְיָה אֶתְמַר (תהלים א ד) "לֹא כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ", וְאִיהִי אֲשֶׁרָה דְּנִטְעִין אוּמִין דְּעֵלְמָא קָדָם עִבּוּדָּה זְרָה, דְּאִיבָּא דִּילִיָּה מוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ.

יש עץ למטה של עבודה זרה, שאין לו מוח אלא קליפה מבפנים ומבחוץ, ועליו נאמר "לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח", והיא אשרה שנוטעים אומות העולם לפני דמות עבודה זרה, שהפירות שלו הם מוץ אשר תדפנו רוח.

פְּרָשְׁת בְּרָק – יְנוּקָא דְּרַף קפ"ט ע"א

ו

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסִי, כַּד אָזְלוּ לְמִיתְמָא לְהוּא יְנוּקָא בְּרִיָּה דְּרַב הַמְּנוּנָא סְבָא... אָמַר לְהוּ הוּא יְנוּקָא... אֶתוּן חֲבֵרְיָא, דְּלֹא שְׁמִשְׁתּוּן לְרַבִּי (דף קפ"ט)

מטעמי זוהר

(ב) זוהר פרשת קדושים דף פ"א ע"ב: רבי יצחק אמר, מה כתיב לעילא, "קדשים תהיו" [שפירושו שצריך להתקדש כשממשיך נשמות], אתי בר נש לאתקדשא באתתיה כחד [כשבא להתקדש בשעת היחוד], ממאן הוא שבחא יתיר בההיא קדושה מי משובח יותר, דהיינו, ממי יש להקב"ה יותר נחת רוח], הוי אימא מנוקבא [הוי אומר מהאשה יש יותר שבח, שכיון שקרובה יותר לקליפות, -

ע"א) שְׁמַעִיָּה חֲסִידָא, אֲמַרִין דְּבַחֲמִשְׁת זַיְנֵי דַגָּן, לֹא אֵית חוּלְקָא לְסִטְר אַחְרָא. וְלֹאֵו הָכִי, דְּהָא כָּל מַה דְּאֲתַבְּלֵי בְּאַרְעָא, לְסִטְר אַחְרָא אֵית בֵּיה חוּלְקָא. וּמֵאֵן חוּלְקָא אֵית לֵיה. מוּץ דְּתַדְפְּנוּ רוּחַ, דְּכַתִּיב, (תהלים א) "לֹא כֵן הֲרַשְׁעִים כִּי אִם כְּמוּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ". וְדָא הוּא רוּחָא דְקֻדְשָׁא, וְכַתִּיב (תהלים קג) "כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְגו'", בְּגִין דְּרוּחַ קֻדְשָׁא מְפִזֵּר לֵיה בְּכָל סִטְרִין דְּעֵלְמָא, דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח.

רוח הקודש מפזרת את הרשעים בכל העולם

רבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי כאשר הלכו לראות אותו העלם בנו של רב המנונא סבא. אמר להם עלם הוא, אתם החברים שלא שמשתם לרבי שמעיה החסיד תאמרו שבחמשת מיני דגן לא נמצא חלק לצד הטומאה. ולא כן, שהרי כל מה שמתבלה בארץ יש בו חלק לצד הטומאה. ואיזה חלק יש לו, מוץ אשר תדפנו הרוח, שכתוב "לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח", וזהו הוא רוח הקודש. וכתוב (תהלים קג) "כי רוח עברה בו ואיננו וגו'", לפי שרוח הקודש מפזר אותו בכל צדדי העולם(ט).

זוהר פְּרֻשֵׁי דְּפּוּ ע"ב

"כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד" (תהלים פרק א' פסוק ו'), וְזֶה, לְפִי שְׂיֹדַע ה' וּמְכִיר אֶת דֶּרֶךְ הַצְּדִיקִים, וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים שְׂנוּאָה וְה' מֵאֲבָדָהּ.

אָמַר רַבֵּי אֶלְעָזָר... פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים א) "כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד". מֵאֵי "כִּי יוֹדַע ה'". אֵלֶּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹדַע וְאֲשַׁנַּח בְּאַרְחָא דְצְדִיקֵי לְאוֹטְבָא לְהוּ וְלֹאֲגֵנָא לְהוּ, וְהוּא אֲזִיל קְמִיְהוּ לְנִטְרָא לְהוּ. וּבְגִין כֵּן, מֵאֵן דְּנִפִיק לְאַרְחָא בְּעֵי דְלִהוּי הֵהִיא אַרְחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִשְׁתַּתַּף לֵיה בְּהַדְיָהּ. וּבְגִין כֵּן כְּתִיב, "כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד". הֵיא מְגַרְמָה, בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא (דף פ"ח ע"א) אֲשַׁתְּמוּדַע לֵיה לְהֵהוּא אַרְחָא דְלִהוּן, וְלֹא אֲזִיל בְּהַדְיָהּ.

אור זוהר

(ט) שלא ימצא כלל, שכאשר נתקן הניצוץ הקדוש מתבטל כוח הרע, וכתפילת דוד המלך בתהלים (פרק לה פסוק ה-ו) "יְהִי דְרָכָם חֲשׁוֹף וְחִלְקֻלְקוֹת וּמִלְאָף ה' רִדְפָם".

מטעמי זוהר

מלכות תתאה דכל דרגין - ואם היא מתקדשת, ועל ידי זה נולד בן קדוש, מגיע לה שבח יתור, שהכניעה את הסטרא אחרא]. בגין כך, יותר.

הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם

אמר רבי אלעזר, מהו "פִּי יוֹדֵעַ ה'". אלא הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם, והוא הולך לפניהם לשמור אותם^(י). ולפיכך מי שיוצא לדרך צריך להיות אותו הדרך של הקב"ה וישתתף לו עמו^(יא). ובשביל זה כתוב "פִּי יוֹדֵעַ ה' דֶּרֶךְ צְדִיקִים". "וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד", היא מעצמה. לפי שאין הקב"ה נודע לו לאותו הדרך שלהם, ואינו הולך עמהם^(יב).

אור הזוהר

(י) להוליכם בדרך ישרה כתפילת דוד המלך (תהלים) (יא) שעל ידי עסק התורה שורה השכינה הקדושה, ונעשה שותף לקב"ה. (יב) וכשאינן ה' עמהם נאבדים מאליהם. (הישר) לְפָנַי יִדְרָקָךְ.

70,000 איש

מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף,
 כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מזוהר,
 בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד **אלף פעמים** את
 הזוהר הקדוש

המצטרף יזכה לברכה מידי חודש בציון של אוהל
הרשב"י במירון, ומקבל שכר כנגד כולם:
70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר

להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

לציון: שם ומשפחה, שם האמא, הכולל, עיר, מלבוש: סוג הבקשה לברכה: זוג,
 פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, אחר:.....